

vilde derfor sætte megen Pris paa, om den ærede Minister og det eventuelle Udvalg vilde tage denne Sag op til Overvejelse, for at prøve, om det ikke skulde kunne lykkes paa dette Lovforslag at faa optaget en Bestemmelse om dette Forhold.

Carstensen: I Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, med hvem jeg til Fulde samstemmer i Ønsket om at sikre Mandskabet sunde og gode Opholdssteder, skal jeg sige, at jeg mener, at det vil vise sig ved nærmere Undersøgelse, at det ikke er nødvendigt af den af ham nævnte Grund at foretage Ændringer i selve Lovforslaget, idet det vistnok staar i Ministerens Magt at træffe Detailbestemmelser i de Bekendtgørelser, der skulle udstedes. For øvrigt deler jeg fuldt ud hans Opfattelse, idet jeg dog maaske stiller lidt ringere Fordringer end han af Hensyn til, at det friske Liv paa Søen, hvor der saa at sige ingen Bakterier findes, og hvor Folk derfor ere sunde og raske, bevirker, at Folk kan nøjes med noget ringere Opholdsrum om Natten, end det er ønskeligt i Land. Jeg siger ikke dette for at afkræfte, hvad det ærede Medlem sagde, men det kan jo undertiden være vanskeligt at skaffe Rum af visse bestemte Maal, hvilket jeg dog selvfølgelig ønsker maa kunne opnaas.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) for hans Tilslutning til Lovforslaget og varme Anbefaling deraf. Af de enkelte Punkter, det ærede Medlem fremdrog, var det i Grunden kun Spørgsmaalet om Udmeldelse af Synsmænd, som det ærede Medlem stod betænkelig over for. Det er jo nu efter Loven af 24. Marts 1875 saaledes, at Synsmændene udnævnes i Kjøbenhavn af Sø- og Handelsretten og uden for Kjøbenhavn af Amtmanden eller i visse Tilfælde med Ministeriets Tilladelse i de større Byer af Magistraten. Kommissionen har her foreslaaet, at Synsmændene skulle udnævnes af Ministeren, men efter Indstilling eller Forslag, henholdsvis i Kjøbenhavn af, ikke hele Sø- og Handelsretten, men de søkyn- dige Medlemmer af Sø- og Handelsretten og i de øvrige Havne af Magistraten, hvor det er en Købstad, og af Amtmanden uden for Købstæderne. Jeg har ment, at man vilde komme til mere ensartede Forhold ved at lægge Udnævnelsen i Ministerens Haand, idet han selvfølgelig kun vil ud-

nævne disse Mænd efter Raadslagning med maritime sagkyndige. Men jeg er selvfølgelig ganske villig til at forhandle med det eventuelle Udvalg om en anden Form. Imidlertid har jeg ment, at saaledes som Forslaget foreligger fra Kommissionen, kunde man i alt Fald ikke have det, saa skulde det tydelig og langt nøjere angives, hvor meget Forslagsretten betød, og ogsaa hvor mange der skulde foreslaas. Kommissionens forslaget lyder kun paa, at Synsmændene skulle udnævnes af Ministeren paa Forslag af Sø- og Handelsretten. Vil det nu sige, at Sø- og Handelsretten altsaa kun skal bringe saa mange i Forslag, som der skal udnævnes, eller bør det ikke i Lovforslaget fastslaas, hvor mange den vedkommende Indstillingsmyndighed skulde bringe i Forslag, og at Ministeren skulde træffe sit Valg imellem dem? Som Kommissionens forslaget nu er, hvor det kun siges, at Ministeren udnævner efter Forslag af Sø- og Handelsretten, uden nærmere Angivelse af, i hvilken Grad Ministeren skal være bunden til dette Forslag, eller om der kun skal foreslaas det Antal, som overhovedet skal udnævnes, vilde Loven stadig kunne støde paa Vanskeligheder og vist ogsaa ved Lejlighed kunne fremkalde Misforstaaelser mellem Ministeren og de indstillende Myndigheder. Ligeledes finder jeg det mindre korrekt, at Amtmanden kun skal indstille i Havne, som ikke ligge i Købstæder, og i Købstædernes Magistrate. Skal der gives Indstillingsret, saa burde den som i alle andre saadanne Forhold henlægges til Amtmændene.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Sejlskibes Lanterneføring, er jeg ganske enig med det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) i, at det ogsaa har stor Betydning for Sejlskibene, at der er sikret dem fuldt forsvarlige Lanterner. Men, som ogsaa det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, vil det ikke let kunne optages i dette Forslag, og en Del er der allerede gjort i denne Retning. Jeg kan der henvise til Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 13. Marts d. A., hvorefter alle Skibe, altsaa ogsaa Sejlskibene, henvises til for en meget lavt ansat Betaling at faa deres Lanterner undersøgte paa Orlogsværftet i Kjøbenhavn. Det er saaledes, at Sejlskibe, som ønske at faa Certifikat for deres Lanterner, her have let Adgang dertil, og selv om det altsaa ikke er paa- budt for Sejlskibe, vil man sikkert for disses Vedkommende mere og mere faa Erkendelse af, at det i Kollisionstilfælde vil have stor Betydning for dem, at de kunne